

andre former av vegetasjonsdekke spiller som vern mot jorderosjon.

4. Spørsmålet om planting av skog på god jordbruksjord.
5. Ingeniørarbeider i jordbruket og virkningen av slike arbeider på bruken av jord- og vannressursene.

Det ble en livlig diskusjon, ikke minst om punktene 1 og 4, da disse spørsmål var reist allerede i Izmit i forbindelse med bruken av god jordbruksjord til produksjon av popler som råstoff for celluloseindustrien. Konklusjonen ble at man ville komme tilbake til disse spørsmål senere. Det er mulig at underkommisjonen kommer til å foreslå at det blir oppnevnt en ekspertgruppe under FAO til å utrede spørsmålene.

Til slutt en honnør til arrangørene av såvel konferansen i Istanbul som av ekskursjonsseminaret.

Det hadde sikkert krevd et meget stort arbeid å tilrettelegge de mange store og små detaljer ved det kjempearrangement som en slik internasjonal konferanse og seminar i virkeligheten er. Vårt inntrykk var at alle gode krefter hadde samarbeidet om programmet, og at det ikke hadde vært spart på noen anstrengelser for å oppnå det best mulige resultat. Det var derfor samstemmighet om at vi var våre tyrkiske kolleger — og venner — stor takk skyldig for alt strevet som var nedlagt, og for den store vennlighet og gjestfrihet som ble vist oss overalt og av alle som vi fikk kontakt med, både under konferansen i Istanbul og under ekskursjonen.

GRØFTING AV MYR MED VIKOIDPLOGEN.

Av konsulent Knut Vethe.

Myrene skal etter hvert bli produktive. Selv de magreste snau-myrene kan komme til å bære frodig skog. Forsking og forsøk må fortelle om framgangsmåten for å få dette til å lykkes.

Ett er sikkert — myra må grøftes. Graving for hånd eller med vanlige grøftemaskiner kan gjøre pent og godt arbeid, men grøftingen koster for meget. Derfor hilses med glede alle nye tiltak, som kan gjøre det mulig å utføre tørrleggingsarbeidet billigere.

Rektor Lockert og sivilagronom Dahl har hatt et godt grep på tingene da de konstruerte Vikeidplogen. Prinsippet er enkelt. Under framdriften utføres arbeidet av 3 store rullende kniver, som deler

Fra Hjelummyra, Furnes amnening.
Grøfting med Vikeidplogen den 1. september 1959.

(Fot. Aa. L.).

i to den massen som skal opp for å lage grøfta. Plogskjær med veltefjøl til begge sider hever massen og legger den pent fra seg, godt inn på grøftkantene.

Vikeidplogen veier bare 700—800 kg og monteres på traktorens hydraulikk. Deri ligger Vikeidplogens store fordeler at den er lett i vekt og kan, under flytting og i arbeid håndteres av den ene mannen på traktoren. Plogen kommer godt ut til alle kanter, og arbeidet for hånd, til å rense opp og utbedre forbindelsen mellom samlegrøft og sugegrøft, blir ubetydelig.

Vikeidplogen lager grøftene 60—80 cm dype. Dette er noe grunnere enn vi er vant til og kanskje vil enkelte eldre konservative skogsfolk ikke godta så grunne grøfter. Men når meterprisen blir lav nok, kan grøftene legges med mindre avstand, og tørrleggingen blir god. Ellers vet en vel lite om hvor mye grunnvannspeilet må senkes for at gran- og fururøtter skal finne gode arbeidsvilkår. Dette er spørsmål som forsøksfolkene må ta opp.

I sommer er store myrvidder grøftet med Vikeidplogen både på Setskog i Akershus og i flere almenninger i Hedmark. De karene som med stor iver har utført arbeidet har høstet verdifulle erfaringer. Utenom de som har konstruert plogen, vil jeg nevne sivilagronom Å m o d t og landbruksstudent H a u g. Arbeidet som er utført er imponerende. På noenlunde velskikket myr kjøres 3000 m grøft pr. dag.

Disse snaumyrene som i sommer er grøftet vil nå etter hvert kunne plantes til og gjødsles og dermed bli virkelig skogproduserende.

Vikeidplogen må kunne brukes også under grøfting av myr til oppdyrking. Det som mangler i dybden kan man ta ved et spastikk i

bunnen. Dermed lages en kanal som kan dekkes med bakhon, eller en kan legge ned lyrer, og grøften kan lukkes. Dette er ennå ikke prøvd, men det kommer nok.

Landbruksteknisk Institutt har satset en god del på denne ploegen. Nå bør en maskinfabrikk sette i gang fabrikasjonen. Vikeidploegen blir uten tvil et viktig ledd i arbeidet for å gjøre myrene produktive.

DET KGL. SELSKAP FOR NORGES VEL 1809—1959.

Det Kgl. Selskap for Norges Vel passerer 150-års milepelen den 29. desember i år. Dermed kan det ærede selskap notere seg som en av vårt lands eldste institusjoner, eldre enn selveste Stortinget.

Det sjeldne jubileum ble feiret på en måte som satte dype spor etter seg i vårt landbruks historie. Vi nevner først av alt: Landbrukets jubileumsutstilling 1959 som selskapet sto som hovedarrangør av. Hovedutstillingen ble avviklet i tiden 11. juni—5. juli og en høstutstilling — som vesentlig var en produktutstilling — i tiden 2.—11. oktober, begge utstillinger holdt på Store Ekeberg gård i Oslo. Vi omtalte hovedutstillingen her i tidsskriftet i juniheftet, og uttalte da at den tegnet til å bli en stor suksess. Det ble suksess, en av de riktig store! Hovedutstillingen ble besøkt av 733.000 betalende tilskuere og høstutstillingen av 121.000 tilskuere, dvs. at ca. 1/4 av hele Norges befolkning har besøkt utstillingene. Virkningen av at så mange mennesker har hatt anledning til å se og studere — en så omfattende mønstring av norsk jord-, skog- og hagebruk og disse næringers forskjellige sidegrener, kan selvsagt ikke direkte registreres, men at det har vært — og vil få — meget stor betydning, kan det ikke være tvil om.

Selve jubileet ble feiret i dagene 5. og 6. oktober. Det begynte med stor jubileumsmiddag for 500 innbudte på hotell Bristol den 5., og fortsatte med festmøte i Universitetets Aula og festforestilling i Nationaltheatret den 6. oktober. H. M. Kong Olav deltok både i festmiddagen og i festmøtet, og for øvrig var både storting og regjering, høyesterett og kirken, universiteter og høyskoler, landbrukets organisasjoner og mange grener av kulturliv og næringsliv representert med sine fremste tillitsmenn eller øverste ledere. Det var — som man kunne vente — både verdighet og høytid over festlighetene fra først til sist, og feststemningen var på toppen ved alle anledninger. M. a. o. et jubileum av de sjeldne, slik som bare fremragende arrangører kan skape.